

AIŠKINAMASIS RAŠTAS

Nagrinėjama teritorija yra K. Donelaičio aikštė, Klaipėdoje. Projektiniuose pasiūlymuose išlaikomas K. Donelaičio paminklas, kuris yra pagrindinis kompozicinis aikštės elementas, aplink kurį formuojamos pagrindinės judėjimo ašys ir traukos centrai aikštėje. Takų tinklas planuojamas įvertinus ir atsižvelgus į aikštės istoriją, esamą situaciją ir judėjimo srautus. Rengiant aikštės sutvarkymo sprendinius remtasi želdinių vertinimo išvadomis. Pagal rekomendacijas projekte, siūloma šalinti blogos būklės želdinius, išsaugoti nepažeistus bei papildyti rūšinę sudėtį naujais želdiniais.

Donelaičio aikštė yra prie Liepų g., kuriai būdingas gan intensyvus automobilių ir pėsčiųjų judėjimo srautas, kuris ateityje tik didės pastačius Bastionų tiltą, pastarasis eisimą nuves toliau nuo senamiesčio, link dabartinio Laivų skersg. ir išeis į Liepų g. Taip didės: užterštumas, triukšmo tarša. Todėl atsižvelgiama į aplinkinių gyventojų ir potencialių lankytojų interesus, kurie gali naudotis netoli aikštės esančiomis gydymo įstaigomis, mokymo įstaigomis, rekreacijai skirtais objektais (senamiestis, perkėla, skulptūrų parkas...) aikštėje išnaudojant pasyviai poilsiui.

Aikštės išplanavimas remiasi K. Donelaičio kūriniumi „Metai“. Teritorija skirstoma į keturias pagrindines zonas: vasaros, rudens, žiemos, pavasario, kurių pačiame viduryje išlaikomas Donelaičio paminklas, (siūloma koreguoti jo pagrindą), prieš jį įrengiamas nedidelis vandens efektas. Sprendiniuose siūloma apsauginė garso tvorelė iš nerūdyjančio plieno, apsodinta vijokliniais augalais. Siūloma keisti neestetiską, pasenusį grindinį į istoriškai šiai teritorijai būdingą granitinį. Keičiama esama apšvietimo sistema, mažosios architektūros elementai, panaudojant universalų dizaino principus, o patekimas į aikštę (ypač iš pietinės pusės) pritaikomas neįgaliems asmenims, pagrindiniai aikštės takai išlyginami, objektai galintys trikdyti judėjimą pašalinami, formuojama nauja apšvietimo sistema, želdynai.

Centrinėje aikštės dalyje, aplink paminklą formuojamos pasyviai poilsiui skirtos aikštelės, kur suoliukai išdėstomi su vaizdu į pagr. Donelaičio paminklą, aplink juos formuojami gėlynai, laisvo angliško stiliaus, mėlynų, baltų, violetinių atspalvių.

Pavasario zonoje, esančioje šiaurinėje aikštės dalyje, formuojama poilsio/laukimo aikštelė, meniniai akcentai „Inkilai“, formuojami želdynai (vyrauja Mažalapės liepos *Tilia Cordata*). Siūloma žydinčios pievos idėja – žolė apsodinta pavieniais mėlynais krokais ir baltomis tulpėmis. Ši vieta parinkta pagal „pavasario“ idėją - tai pabudimo iš žiemos etapas.

Vasaros zonoje siūloma įrengti centrinius takus, orientuotus į Donelaičio statulą, formuojama nedidelė trasa su salelėmis sūpynėms, bei suolams, bei už jų esančių baltųjų ir palapinių sedulų (*Cornus sericea*) ryški kompozicija, kaip vasaros linksmybių simbolis. Vasaros zoną, ribojančių alėjų pabaigose, sodinami paprastieji bukai (*Fagus sylvatica* „Atropinica“). Ją dalija takas iš granito trinkelė su žolės lopinėliais.

Rudens zonoje centriniai suolai su gėlynais orientuoti į Donelaičio skulptūrą, už jų takas su apšvietimu. Nuo tako iki gėlynų veda tunbergo raugerškėčių kompozicija, rudeniškų spalvų atspindinti zona, bei platinanti vaizdą į aikštę.

Žiemos zona, tai ramybės vieta, pagrindinis jos akcentas kalninių pušų, baltųjų ir palapinių sedulų kompozicija. Šalia žiemos/pavasario zonos tako dviračių stovai, šalia suolų šiukšliadėžės.